

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 54190-08-18 פלונית נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

לפני כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

התובעת	פלונית ע"י ב"כ עו"ד ירון חלויה
הנתבעת	נגד כלל חברה לביטוח בע"מ ע"י ב"כ עו"ד ליבת מיכאל

פסק דין (נוסח מותר בפרסום)

- 1 מונחת לפני תביעה לפסיקת פיצויים לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-
2 1975 (להלן: "החוק"), בעטיה של תאונת דרכים שאירעה לתובעת ביום 25.10.2016
3 (להלן: "התאונה"). במועדים הרלבנטיים לתאונה, ביטחה הנתבעת את הרכב הפוגע
4 בביטוח חובה.
5
6 (2) התובעת, ילידת XX.XX.2001 (קטינה במועד התאונה ובגירה כיום), טוענת בין השאר
7 ובעיקר, כי היא נפגעה כהולכת רגל עת עשתה את דרכה לבית הספר. הרכב הפוגע עלה על
8 כף רגלה השמאלית. עקב זאת, היא נזקקה לטיפול רפואי ממושך לרבות באמצעות סד גבס
9 וטיפולים פסיכולוגיים. מאז ועד היום, השתנו חייה, נפגע תפקודה ונגזז חלומה להיות
10 רופאה. בהתבסס על הערכות המומחים הרפואיים מטעם בית המשפט המשערים את נכותה
11 הרפואית הצמיתה בשיעור 24%, היא עותרת לפסיקת פיצויים בגין נזקיה הממוניים והלא-
12 ממוניים.
13
14 (3) הנתבעת שאינה מכחישה חבות, טוענת מנגד, בין השאר ובעיקר, כי התובעת נפגעה בהיותה
15 קטינה בתאונה קלה ביותר. אין כל אינדיקציה לפיה הרכב עלה על כף רגלה. כל שהוכח
16 הוא כי רכב פגע ברגלה פגיעה קלה מאוד. התובעת ועדיה אינם אמינים והיא מאדירה את
17 נזקיה. פציעתה הייתה כאמור קלה, ולא הותירה נכות רפואית כלשהי. התובעת המשיכה
18 לנהל אורח חיים רגיל ללא כל מגבלות.
19

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 54190-08-18 פלונית נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

1 לבחינת מצבה הרפואי של התובעת מונו שני מומחים רפואיים מטעם בית המשפט. בתחום (4)
2 האורתופדי מונה ד"ר י' טים (להלן: "המומחה"), ובתחום הפסיכיאטרי מונתה ד"ר א'
3 גליגי-ויסטוב (להלן: "המומחית"). בחוות דעתו של המומחה מיום 10.8.2020, הוא העריך
4 את הנכות הרפואית הצמיתה ב-5% בגין הפרעה בתפקוד של הקרסול וכף הרגל השמאלית,
5 לפי הממוצע בין סעיפים 35(1)(א) ו-35(ב) בתוספת שבתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת
6 נכות לנפגעי עבודה), התשט"ז-1956. המומחה העריך קיומן גם של נכויות זמניות.
7 המומחית, העריכה בחוות דעתה השלישית והאחרונה, מיום 26.8.2023, כי נותרה לתובעת
8 נכות פסיכיאטרית בשיעור 20% לפי סעיף 34(ב)(ג) בתקנות המוזכרות, זאת בשל "דימיסיה
9 חלקית – יש לה עדיין חרדות, קשיי שינה והרטבה לילית, יש צורך בטיפול תרופתי, יש
10 הפרעה קלה מבחינה חברתית (רק חברה אחת", והגבלה בכושר עבודה (לומדת לדבריה
11 עם הישגים בינוניים, חוששת ללמוד נהיגה)".

12
13 לתמיכה בטענותיה, הוגשו מטעם התובעת ארבעה תצהירי עדות ראשית: שלה, של אביה (5)
14 (להלן: "האב"), של אמה (להלן: "האם") ושל חברתה (להלן: "החברה"). כל עדי התביעה
15 העידו במשפט. מטעם הנתבעת הוגשו מסמכים רפואיים, נתבקשו צווים להמצאת מסמכים
16 וגם לבקשתה, העידו במשפט שני המומחים הרפואיים. עדות המומחית נפרשה על-פני שני
17 דיונים, כאשר בראשון היא התייצבה בוועוד חזותי, ואילו בשני היא התייצבה פיזית באולם
18 בית המשפט (להלן: "עדות ההמשך").

19
20 אין מחלוקת בין הצדדים, כי התובעת עברה תאונת דרכים במועד שצוין. עיקר המחלוקת (6)
21 התמקד בשני הנושאים הבאים: שאלת הנכות הרפואית והלימתה לכושר התפקודי, וכן
22 אומדן הנזק. מעיון בסיכומי הנתבעת, מסתבר, כי קיימת מחלוקת אף ביחס לנסיבות
23 התרחשות התאונה.

דיון והכרעה

24
25
26
27 אחרון הפלוגתאות תדון תחילה. בעוד טוענת התובעת, כי ביום התאונה היא נפגעה עת (7)
28 הגלגל של הרכב הפוגע עלה על כף רגלה, וכך כלשונה בתצהירה: "גיליתי שגלגל הרכב
29 עלה על הרגל שלי, צעקתי מכאבים" (סעיף 6), גורסת הנתבעת, כי אין לטענה זו כל
30 אחיזה במציאות, זאת בעיקר מאחר ואין תיעוד מזמן אמת לכל חבלה חיצונית בכף הרגל.

31

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 54190-08-18 פלוגית נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

1 לאחר בחינת חומר הראיות ומתן הדעת לטיעוני הצדדים בנדון, הגעתי לכלל דעה לפיה (8)
2 בפלוגתה דנן, הדין עם התובעת. המסמכים הרפואיים הראשונים והסמוכים להתרחשות
3 התאונה, תומכים בגרסתה בנדון. כך במסמך הרפואי של בית החולים "אלמקאסד" (אליו
4 פונתה התובעת מיד לאחר התאונה), מיום 25.10.2016, נרשם שם: "Her LT foot was run
5 over by a car tyre". נרשם שם גם שהיא סובלת בין היתר מ-"LT foot trauma". במסמך
6 מאותו יום, של בית החולים "הדסה" (אליו פונתה בהמשך היום לאחר התאונה), אף שם
7 נרשם: "ביום קבלתה לדבריה חבלה בכף רגל שמאל אחרי ת.ד. כהולכת רגל". תיעוד
8 דומה קיים גם במסמך הרפואי של קופת החולים "מאוחדת" מיום 2.11.2016, מיום
9 8.11.2016 ובמסמך מיום 26.1.2017, נרשם "רכב נוסע דרך על רגלה השמאלית". עוד
10 לפי המסמכים הרפואיים שהוצגו, עולה שרגלה של התובעת גובסה למשך 40 יום לפחות
11 (ש' 7, ע' 26).

12
13 תיאור התאונה לפי גרסת התובעת, לא נסתר בחקירה הנגדית שלה או של חברתה, שהעידה (9)
14 בתצהירה (סעיף 6), כי "xxx התחילה לצעוק מכאבים. הנהג ירד מהרכב וכשירד ועצר
15 את רכבו, ראה שהגלגל הקדמי ימני שלו על הרגל של xxx וxxx צועקת מכאבים".
16 ללמדך, שלא דובר באירוע רגעי חולף, אלא הגלגל שהה זמן מה על כף רגלה של התובעת
17 (ראו גם עדות האב: ש' 20-22, ע' 55).

18
19 אוסיף, העובדה לפיה לא הייתה עדות לשבר או עיוות ברגל או בכף שלה, אינה מאיינת את (10)
20 עובדת גרימתה של חבלה. האורתופד העיד: "אז הייתה פציעה כלשהי פה, פציעה,
21 לפחות טראומטית אותנטית שמו לה גבס זה לא זה לא איה כואב לי, כן. אז הייתה
22 חבלה" (ש' 30-31, ע' 16).

23
24 על-יסוד האמור, ומשלא מצאתי לפקפק בתיאור דלעיל של התובעת וחברתה, נקבע בזאת (11)
25 כממצא, כי התובעת נפגעה מרכב שעלה על כף רגלה כהולכת רגל.

הנכות האורתופדית

26
27
28
29 האורתופד בדק את התובעת ביום 19.2.2020 ונתן את חוות דעתו ביום 10.8.2020. בעת (12)
30 בדיקתו, כך לפי חוות הדעת, התלוננה התובעת לפניו מכאבים תנודתיים בכף הרגל
31 השמאלית שמלווים בהגבלה בתנועות. המומחה העריך שהיא אינה סובלת מהגבלה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 54190-08-18 פלונית נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

- 1 בתנועות הקרסול שמאל או בתנועות המפרק. נמצא גם שהיא אינה סובלת מדלדול שרירים
2 או מתסמונת כאב CRPT. לצד זאת, הוא מצא שהיא מתהלכת עם צליעה קלה וקיימת אצלה
3 הפרעה קלה בתפקוד הקרסול וכף הרגל. נכותה הצמיתה הוערכה כאמור בשיעור 5% ואילו
4 הנכות הזמנית הוערכה ב-100% למשך חודש, וב-30% למשך שלושה חודשים נוספים.
5
- 6 (13) הנתבעת חולקת על הערכה זו של המומחה. לדידה, ולאחר שנשמעה עדותו במשפט, "יש
7 יסוד לקבוע כי אין כל בסיס לקביעת נכות כלשהי בתחום האורתופדי" (סעיף 44
8 בסיכומיה). הנתבעת טוענת, כי אין כל אינדיקציה בחומר הרפואי לכך שהתובעת צולעת.
9 אין אצלה כל הגבלה תפקודית וניכר היה, כך לפי הנתבעת, שהמומחה בעדותו במשפט,
10 "עשה כל שביכולתו כדי להגן על חוות דעתו" (שם, סעיף 24).
11
- 12 (14) לאחר בחינת מכלול החומר הקיים בתיק ומהתרשמותי מעדות המומחה, לא מצאתי כי
13 קיימת הצדקה של ממש מדוע לסטות ממסקנתו הרפואית. חוות דעתו מנומקת וברורה דיה.
14 היא לא נסתרה בעדותו במשפט או באמצעות תשתית רפואית נוגדת. בנוסף, תשובות
15 המומחה בעדותו במשפט היו הגיוניות ומשכנעות. לעניין הצליעה, המומחה הסביר, כי לא
16 התרשם שמא התובעת מזייפת צליעה. לדידו, נוכח מגבלתה הרפואית שהיא ברמת "נוזק
17 מועט קטן" (ש' 34, ע' 19), "מחפה" התובעת מגבלה זו באמצעות "צליעה כלשהי" וזה
18 לא מוציא אותה מסדר יומה הרגיל (ש' 35, ע' 19). רוצה לומר, וכלשון המומחה, התובעת
19 נאלצת לעתים לשנות את "אופי הליכה" שלה על מנת להיות בלי כאב "גם על חשבון"
20 צליעה קלה (ש' 11-16, ע' 20). המומחה הסביר גם, כי לא כל האנשים רצים לרופא בגין
21 כל כאב (ש' 14-21, ע' 10). המומחה גם הוסיף את התרשמותו מאותנטיות תלונות התובעת
22 ותגובתה הספונטנית ("אוטונומית"-כלשונו) למכאוב שלה בזמן בדיקתה (ע' 11-12). לפיו,
23 שיעור הנכות שהעריך הוא "ממצה" על בסיס "מכלול הדברים" כאשר עיקרי ממצאיו, הם
24 ההפרעה בקרסול בגין כאבים, הצליעה הקלה והרגישות במסרק (ע' 8).
25
- 26 (15) לא מצאתי לקבל את טענת הנתבעת לפיה, מאחר ואין זכר בתצהירי התובעת והוריה לקיומה
27 של צליעה, כי אז טענה זו ואחרות הן בבחינת "סיפורי מעשיות". התובעת העידה מפורשות
28 בתצהירה, כי מאז התאונה הוא "סובלת מכאבים ורגישות בקרסול רגל שמאל" ולכן היא
29 נזקקת למשככי כאבים, לצד טיפולי הפיזיותרפיה שעברה (סעיף 15). תיאור דומה קיים
30 בתצהיריהם של האב (סעיף 11) ושל האם (סעיף 12). תיאור זה עולה בקנה אחד גם עם

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 54190-08-18 פלונית נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

1 הסברו של המומחה לפיו, בשל המגבלה הקיימת, "מחפה" התובעת בצליעה קלה. כאמור,
2 המומחה לא התרשם שמדובר בצליעה שאינה אותנטית. תיאור התובעת, שלא נסתר, מסביר
3 את הצליעה שהבחין בה המומחה.

4
5 (16) בל נשכח, בית המשפט הוא הפוסק האחרון גם בעניינים שבמומחיות (רע"א 632/23 מדינת
6 ישראל נ' ישיבת וכולל אבן חיים, פסקה 7 (17.4.2023)). בכלל זה, בית המשפט הוא
7 הפוסק האחרון לעניין הנכות הרפואית, כל שכן לעניין הנכות התפקודית (ע"א 2541/02
8 לנגר נ' יחזקאל, פ"ד נח(2) 583, 599 (2004); ע"א 16/68 רמת-סיב בע"מ נ' עקרום, פ"ד
9 כב(2) 164, 168 (1968)). אמנם חוות דעתו ועדותו של המומחה מטעם בית המשפט, אינן
10 אלא ראיות מתוך מארג הראיות הכולל שקיים בתיק בית המשפט (ע"א 3212/03 נהרי נ'
11 דולב חברה לביטוח בע"מ, פסקה 6 (24.11.2005)), אך לצד זאת, "לא בנקל יסטה בית
12 המשפט ממסקנות הכלולות בחוות דעתו של המומחה הרפואי אותו מינה" (ע"א
13 9598/05 פלוני נ' "המגן" בע"מ, פסקה 7 (28.3.2007)). על העותר לסייג כאמור, להניח
14 תשתית משכנעת.

15
16 (17) במקרה לפנינו לא הונחה תשתית משכנעת שמצדיקה סטייה ממסקנת המומחה. על כן, נקבע
17 בזאת שנכותה האורתופדית של התובעת היא בשיעור 5%.

הנכות הפסיכיאטרית

18
19
20
21 (18) המומחית נתנה את חוות דעתה הראשונה ביום 12.10.2019, שלוש שנים לאחר התאונה.
22 לפיה, התלוננו התובעת והוריה לפני המומחית, מחרדות שהתפתחו אצל התובעת עקב
23 התאונה וכן מסיוטי לילה. עוד הלינה הנבדקת מהרטבות בלילה וממצב רוח ירוד. היא
24 תיארה, כי התאונה גדעה את חלומה ללמוד רפואה לנוכח הירידה בהישגיה הלימודיים.
25 המומחית העריכה את נכותה הזמנית עקב תסמונת בתר-חבלתית (PTSD) בשיעור 20%,
26 לצד המלצה לטיפול פסיכולוגי ופסיכיאטרי סדורים למשך כשנה, שיכולים לשפר את
27 מצבה.

28
29 (19) ביום 12.3.2022 נתנה המומחית חוות דעת משלימה, לאחר בדיקת התובעת. לפי החומר
30 שהומצא לצורך הכנת חוות דעת זו וכפי שצוין בה, התובעת לא עברה טיפול פסיכולוגי
31 סדור כפי שהומלץ לה. מכל מקום, בבדיקתה נמצא שהיא עודנה סובלת מחרדות, מקשיי

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 54190-08-18 פלונית נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

- 1 שינה, מהרטבה לילית ומקשיים חברתיים. גם הפעם, המליצה המומחית על טיפול נפשי.
2 להערכתה, הנכות הצמיתה שנותרה אצל התובעת היא בשיעור 15%.
3
- 4 (20) לאחר שמיעת פרשת התביעה בדיון מיום 23.3.2023, ביקשה התובעת ביום 27.4.2023,
5 לראשונה, לצרף ראיות חדשות, שהם מסמכים רפואיים אודות טיפולים נפשיים פרטיים
6 שעברה אצל נוירולוג-פסיכיאטר פרטי בתקופה שלאחר מתן חוות הדעת הראשונה.
7 התובעת נימקה (בתצהיר מטעמה מיום 23.4.2023) את עיתוי הצגת המסמכים ב"בלבול"
8 שנוצר במסגרת הקשר הישיר בין אביה המטפל בענייניה, לבין בא-כוחה, בכל הנוגע
9 להמצאת מסמכים. מנגד, הנתבעת הטעימה את נימוקיה מדוע לא להיעתר לבקשה,
10 בתגובתה המפורטת מיום 10.5.2023. הנתבעת הלינה על התנהגות התובעת, התנהגות
11 שמגיעה כלשונה לכדי "מרמה".
12
- 13 (21) לאחר שקילת טענות הצדדים, נעתרתי ביום 10.7.2023 לבקשה לצרף את החומר הראייתי
14 החדש תוך חיוב התובעת בהוצאת הנתבעת. באותה החלטה ציינתי, כי קיים צדק בהתנגדות
15 הנתבעת מטעמיה, במיוחד ותוך מתן דגש לעיתוי הבקשה. לצד זאת, בשים לב לגיל
16 הקטינות במועד התאונה, לטיב הנכות, להמלצות המומחית ולעובדה לפיה האחרונה טרם
17 העידה במשפט, וכן "על מנת שתונח תמונה מלאה לפני בית המשפט לאומדן נזקי
18 התובעת", יש מקום להיעתר למבוקש. החומר החדש הועבר לעיון המומחית.
19
- 20 (22) ביום 26.8.2023 הגישה המומחית את חוות דעתה הסופית. לפיה, לאור המסמכים הרפואיים
21 החדשים שהוצגו, ולמרות שעברה התובעת אצל פסיכיאטר פרטי "טיפול תרופתי
22 משמעותי", סבורה המומחית כי התובעת נותרה סימפטומטית ונכותה הנפשית הצמיתה
23 חמורה מעט ממה שהעריכה קודם לכן, והיא משוערת ב-20%. המומחית ציינה, כי תפקוד
24 התובעת הוא "סביר" אמנם, אך מבחינה חברתית, היא מסוגרת וחסרת ביטחון, יש לה
25 חרדות, ולבעיות ההסתגלות, קשיי השינה וההרטבה הלילית המתמשכת, קיימת "תרומה
26 משמעותית" לכך.
27
- 28 (23) אשר להערכה רפואית זו, טוענת הנתבעת בין השאר, כי חיווי דעתה המקצועי של המומחית,
29 אינו מבוסס על מידע מהימן. לשיטתה, המצג העובדתי שהציגה התובעת בדבר תלונותיה
30 והמסמכים שהתגלו באיחור, אינו אמין. על כן, מסקנות המומחית חסרות בסיס. יש לקבוע

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 54190-08-18 פלונית נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

- 1 שהתובעת אינה סובלת מתסמינים כלשהם בתחום הנפשי, ולחלופין בלבד, יש לקבוע שהיא
2 לא פעלה להקטין את נזקה, ולו הייתה עושה כן, כי אז נכותה הייתה פוחתת לכדי 5% בלבד.
3
- 4 (24) לאחר מתן הדעת לטיעוני הצדדים, לאחר שבחנתי את חומר הראיות ושמעתי את עדות
5 המומחית לפני, הגעתי לכלל דעה לפיה, גם כאן, אין בסיס איתן שמצדיק סטייה ממסקנת
6 המומחית. אנמק.
7
- 8 (25) אין מחלוקת שהמומחית פגשה את התובעת לא אחת. לשם הגשת חוות הדעת הסופית, היא
9 בחנה גם את החומר הראייתי החדש ואשר עניינו הטיפולים הפרטיים שעברה. לפי עדותה
10 במשפט, ובדומה לרושם שנותר גם אצל האורתופד, כך גם המומחית בפסיכיאטריה, היא
11 התרשמה מאמינות התובעת וממהימנות תלונותיה בדבר קיומן של חרדות עקב התאונה,
12 כאשר סיוטי הלילה, הבעיה האורולוגית והפגיעה החברתית, תורמים משמעותית לכך.
13
- 14 (26) אתחיל מזאת. עדות המומחה האובייקטיבי בנושא התרשמותו הישירה מהנבדק מולו, אמנם
15 אינה מחליפה את התרשמותו הישירה של בית המשפט ממי שעומד לפניו, אך היא בעלת
16 חשיבות רבה ביחס למסקנתו המקצועית-רפואית. שכן, התרשמות המומחה נשענת על
17 בחינה בלתי אמצעית שלו מהנבדק המופיע מולו, בהתבסס על ניסיונו המקצועי של הבודק,
18 בהתבסס על המידע הרפואי שמונח לפניו, בהתבסס על יכולתו להשוות בין המקרים הדומים
19 והשונים שטיפל או מטפל בהם, וכמובן בהתבסס על השכלתו והכשרתו המקצועיות. אם
20 כן, לא בנקל יקבע בית המשפט, כי התרשמות המומחה מטעמו לא היה לה על מה להתבסס.
21
- 22 (27) המומחית תיארה לפני, כי גיבשה את התרשמותה החיובית מהתובעת בהתבסס על
23 האינטראקציה שהייתה לה עמה בפגישות ביניהן, במידע שהונח לפניה וגם "מהדובה
24 ניסיון" (עדות המשך של המומחית: ש' 31-34, ע' 19; ראו גם: ע' 12). המומחית הסבירה,
25 כי גם אם טענה בהערכה הכללית בין 15% ל-20%, הרי טווח הטעות לא הביא אותה
26 לקביעת נכות גבוהה במיוחד, וממילא היא אינה סבורה שלתובעת נגרמה "נכות כבדה" או
27 שמא היא "מרותקת למיטה".
28
- 29 (28) אכן, תלונות בתחום הנפשי, מטבען וככלל, הן סובייקטיביות. מעדותה, נראה שהמומחית
30 גילתה ערנות לנושא זה וגם נראה שהייתה ערה לאפשרות קיומו של אינטרס תועלתני אצל
31 התובעת, אך התרשמה שזה "שוליי" לעומת מקרים אחרים אשר פגשה בחייה המקצועיים

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 54190-08-18 פלונית נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

- 1 ובהם, כדבריה – "אני חשבתי שזה הסיפור" (עדות ההמשך של המומחית: ע' 19-20).
- 2 נזכיר, המומחית פגשה גם את ההורים ועיינה במסמכים הרפואיים. המומחית הדגישה את
- 3 התרשמותה החיובית מאמינות דברי התובעת, בצורה עקבית לאורך כל עדותה, וכלשונה:
- 4 "הבחורה הזו עשתה עלי רושם אמינה, מופנמת אינטליגנטית" (ש' 3-4, ע' 13; ראו גם:
- 5 ש' 31, ע' 12; 5, ע' 16; ש' 29, ע' 18; ש' 9-6, ע' 19; ראו גם עדות ההמשך: ש' 15-16,
- 6 ע' 20; ועל התרשמותה מאמינות דברי הוריה, ראו: ש' 33, ע' 19; ש' 4, ע' 20).
- 7
- 8 (29) כך גם ביחס לעדותה במשפט, עדות התובעת הותירה רושם אמיך. התובעת העידה בצורה
- 9 רגועה. היא השיבה על שאלותיה הרבות של באת-כוח הנתבעת, אמנם בצמצום אך
- 10 תשובותיה היו ישירות וענייניות. לא התרשמתי שהיא מתחמקת ממתן תשובות, מה גם שלא
- 11 התרשמתי שהיא הפריזה בתיאורים שלה או שמא האדירה את קשייה; כך למשל: לעניין
- 12 הצליעה, התובעת העידה כי אינה צולעת באופן קבוע אלא רק כאשר היא "מתעייפת" עקב
- 13 הליכה או עמידה מרובות (ש' 23-30, ע' 23; חיזוק לכך נמצא בעדות האם: ש' 1-4, ע' 34).
- 14 לעתים אף היה ניתן להתרשם שהיא הייתה נבוכה מהנושאים אליהם נדרשה להתייחס,
- 15 ולעתים ביקשה במילותיה לשתף את הנוכחים בקשייה האמיתיים, כך למשל: "כל מה שאני
- 16 אומרת ומה שאני מרגישה אתם לא תרגישו" (ש' 27-28, ע' 16); "אם את היית במקומי
- 17 ואת מרגישה כל מה שאני מרגישה את היית אומרת את האמת", "את לא עברת מה
- 18 שאני עברתי" (ש' 21-24, ע' 25).
- 19
- 20 (30) אי-הגזמה בתיאורים, אף ניתן היה להבחין מעדות האמא אשר הסבירה לעניין ההרטבה
- 21 הלילית, "היה הרבה, בהתחלת, בהתחלה האירוע היה באופן יומי", אך היום "זה תלוי
- 22 במצב הנפשי שלה" (ש' 6-18, ע' 33). האם הסבירה גם, כי בעיית ההרטבה לא טופלה נוכח
- 23 סירוב התובעת לכך (ש' 19-23, ע' 33). מדבריה ניתן היה להבין שהתובעת ככל הנראה
- 24 מתביישת בקיומה של בעיה רפואית זו ושומרת על דיסקרטיות מוחלטת אודותיה, עד כדי
- 25 כך שהיא לא רוצה לספר לחברת הילדות שלה על כך (ש' 22, ע' 33). עדות זו נתמכת בעדות
- 26 האב, אשר תיאר כי התובעת היא זו שמסרכת לטיפול האורולוגי, ונושא אישי זה מצוי רק
- 27 בקשר בין בתו לבין אשתו (ע' 50-52). המומחית הסבירה בעדותה את מצב הדברים בכך
- 28 ש"שליטת סוגרים, יש המון בושם ומשאלה בלתי רציונלית שזה יסתדר בעצמו" (ש' 14-
- 29 13, ע' 16), דבר שיכול להסביר את ההדחקה ואי-טיפול מקצועי בבעיה.
- 30

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 54190-08-18 פלונית נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

- 1 אשר לטיפול הנפשי הפרטי שעברה התובעת, ולגביו כופרת הנתבעת במהימנות המידע (31)
- 2 שהוצג לעניין זה, חשוב לציין, כי מטופל שעובר מטעמיו טיפולים פרטיים שלעתים קרובות
- 3 אינם מתועדים במערכות הרפואה הציבוריות, פרט זה מכביד עליו את הנטל להוכיח תשתית
- 4 עובדתית תחת קיומם של טיפולים אלה, ככל שהוא מבקש להתבסס עליה להוכחת נזקיו.
- 5 במקרה לפנינו, המפגשים עם הרופא הפרטי הוכחו באמצעות המסמכים וגם בעדויות עדי
- 6 התביעה (עדות האם: ש' 26-32, ע' 32; עדות האב: ש' 3-14, ע' 44). המומחית התייחסה
- 7 בחוות דעתה האחרונה לטיפולים פרטיים אלה. היא לא פקפקה באמינות הטיפולים
- 8 והרישומים שהוצגו על-ידי התובעת, וגם לא במרשמי התרופות שנופקו לה על-ידי הרופא
- 9 הפרטי. זאת ועוד, היא לא מצאה סתירות מהותיות בין המידע המצוין באותם מסמכים
- 10 אודות טיפול פרטי זה, לבין מה שהיא התרשמה בעצמה מהתובעת ומהמידע הקודם שהוצג
- 11 לה (עדות ההמשך: ע' 4, ע' 11 ו-ע' 12), וכלשונה: "פירוט הממצאים שהוא אומר בענייני
- 12 באופן כללי מכילים ומתאימים למה שהיא פירטה לפניי", "אין סתירה בין התסמינים
- 13 שהיא מפרטת אצלו לתסמינים שמפרטת אצלי" (עדות ההמשך: ש' 11-15, ע' 4).
- 14
- 15 כאשר נשאלה המומחית בעדות ההמשך שלה, כיצד היא מתייחסת לעובדה לפיה, בבדיקת (32)
- 16 התובעת לצורך מתן חוות הדעת השנייה לא הוצגו לפנייה על-ידי התובעת ומשפחתה
- 17 מסמכים אלה למרות שהם היו קיימים כביכול (ולכן, כך לשיטת הנתבעת, יש להטיל ספק
- 18 במהימנות התיעודים ואף ייתכן שלא היו קיימים בתאריכים שלהם), השיבה המומחית
- 19 בצורה ישירה והחלטית: "לא הבנתי, שהם זוייפו? אין לי מה להגיד, לא, לא, לא העליתי
- 20 על דעתי". (ש' 8-9, ע' 12). תשובת המומחית הייתה משכנעת ולא מצאתי לפקפק בה
- 21 ובהתרשמותה, שכן בכל מקרה, היא לא מצאה סתירה בין האמור בתיעודים אלה לבין מה
- 22 שהיא סברה.
- 23
- 24 מעדות המומחית אף היה ניתן להבין כי בנוגע לנטייה של אנשים הסובלים מבעיות נפשיות, (33)
- 25 לצמצם במסירת מידע, כמו למשל נושא רכישת תרופות, "מישהו במצב רוח דכאוני עם
- 26 תפקוד חלקי, הוא לא מתעניין במה הוא מקבל והוא לא ידע א'. ב', יכול להיות שבגלל
- 27 התנגדויות רגשיות, או התנגדויות סטגמטיות, או התנגדויות שנובעות מייאוש"; ובאופן
- 28 ספציפי ביחס לתובעת, העידה המומחית: "היא לא באמת מקפידה על לקיחת התרופות
- 29 והיא לא יודעת בעובדה היא אמרה לי שהיא לוקחת תרופות והיחידה שהיא זכרה
- 30 הייתה קלונקס" (עדות ההמשך: ש' 38-39, ע' 6 ו-ש' 1-3, ע' 7). כך גם ביחס לרצף

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 54190-08-18 פלונית נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

- 1 הטיפולים, העידה המומחית, כי חלק מהאנשים שסובלים מפוסט-טראומה "עם ביטויים
2 עיקריים של הימנעות ודיכאון", לא מקפידים על הטיפול שלהם, זה "חלק מההתכנסות
3 שקרתה אחרי הטראומה", וזה לא שולל את ההזקקות שלהם לטיפולים (ש' 29-32, ע' 7).
4
- 5 אף שניתן לבקשת הנתבעת (החלטה מיום 25.7.2023) צו המופנה לפסיכיאטר הפרטי על
6 מנת לחשוף את מלוא התיק הרפואי של התובעת, מטיעוני הנתבעת בהמשך עולה, כי צו זה
7 לא כובד לכאורה. לא הוגשה בקשה אופרטיבית לקיום הצו (למשל: לפי פקודת בזיון בית
8 משפט), וגם לא נתבקשה חקירה נגדית משלימה של התובעת או של מי מהוריה לעניין
9 טיפולים אלה.
10
- 11 בכל מקרה, תלונות התובעת ואשר עליהן התבססה המומחית בהערכת נכותה הנפשית, יש
12 להן חיזוק במסמכים הרפואיים הסמוכים לתאונה וגם אלה שלאחר מכן. כך למשל: כבר
13 בתיעוד הרפואי של קופת החולים מיום 26.1.2017 (שלושה חודשים לאחר התאונה),
14 התלוננה התובעת מקושי בשינה בלילה, "ישנם סיוטי לילה ומתועררת עם צרחות" וכי
15 "לעתים יש הרטבות לילה מאז התאונה". ראו תיעודי ביקורים במרפאה הקהילתית גם
16 מיום 25.4.2017, מיום 3.7.2018, מיום 17.7.2018, מיום 24.7.2018 ומיום 24.7.2018.
17 באותם מסמכים הומלץ על המשך טיפולי פסיכותרפיה.
18
- 19 אם לא די בכל האמור, נזכיר בהקשר זה את נסיבות התאונה שלפיהן כאמור, מסתבר כי לא
20 דובר בתאונה קלה וחולפת, אלא באירוע שבו גלגל הרכב הפוגע, עלה על כף רגלה של
21 התובעת ואף נשאר לזמן מה, עד שהנהג ירד מרכבו לנוכח צעקותיה של התובעת והבחין
22 בזאת. בנסיבות אלו וגם בשים לב להיותה קטינה אז, מדובר באירוע טראומטי ומבהיל.
23 לאור זאת, להתרשמותי, הערכתה הרפואית של המומחית, מבוססת דיה.
24
- 25 קושי אפשרי שגלום בנכות הרפואית ועליו הצביעה הנתבעת, עניינו חובת הקטנת הנזק. לפי
26 שתי חוות הדעת הראשונות, הומלץ לתובעת על טיפול רפואי, פסיכיאטרי ופסיכולוגי,
27 כאשר "התמדה בטיפול יכולה לשפר משמעותית את מצבה הקליני". לפי החומר שהציגה
28 התובעת והתייחסה אליו המומחית, עולה שהיא פגשה את הפסיכיאטר הפרטי בששה
29 מפגשים וגם הייתה אצל פסיכולוג קליני. בנוסף, ניתנו לה מרשמים לתרופות אנטי

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 54190-08-18 פלונית נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

- 1 דיכאוניות בתקופה שבין חודש 09/2020 עד חודש 12/2021. המומחית פינתה את זה
2 בחוות דעתה האחרונה כ"טיפול תרופתי משמעותי".
3
- 4 (38) התובעת הסבירה בדיון, כי פנתה לרפואה פרטית מאחר והתורים ברפואה הציבורית היו
5 "מאוד רחוקים" (ש' 9-10, ע' 21). על אריכות התורים ניתן ללמוד ממכתבה של המומחית
6 מיום 25.1.2021. לפי הרישומים הקודמים בעניינה מקופת החולים, היא הייתה במעקב
7 פסיכולוגי בתקופה מחודש 11/2016 ועד חודש 8/2018, וזו כללה שמונה מפגשים.
8
- 9 (39) להתרשמותי מעדויות ההורים, מדובר במשפחה אכפתית ודואגת לכל בניה ובנותיה, שרובם
10 גם בעלי הישגים, זאת כעולה מנספחי כתבי הטיעון. ההורים התייחסו גם לדאגתם לבן נוסף
11 שסובל ממצב רפואי מורכב וכרוני. עם זאת, היה מקום לצפות מהמשפחה, כי יפעלו באופן
12 יותר אינטנסיבי למלא אחר המלצת המומחית שבחוות דעתה הראשונה לעניין הטיפולים
13 הסדירים, זאת לאור אפשרות מיצוי פוטנציאל השיפור בהינתן גילה הצעיר של התובעת.
14 בהקשר זה, חוות דעתה הראשונה של המומחית ניתנה בחודש 10/2019 ואילו המפגש
15 הראשון שלה אצל הרופא הפרטי התקיים רק כשנה לאחר מכן, בחודש 09/2020. לא התברר
16 די הצורך מדוע לא נעשה ניסיון משמעותי להחל טיפולים באופן מידי. האמור נכון גם בנוגע
17 לבעיית ההרטבה הלילית.
18
- 19 (40) למרות האמור, בל-נשכח שהתובעת עצמה הייתה קטינה במועד פגיעתה, וגם בתקופה
20 הרלבנטית לטיפולים אלה, היא הייתה ממש על סף הבגירות. לא ניתן בנסיבות אלו, להפנות
21 כלפיה טרוניה בנדון. בסופו של דבר, הוכח שהיא עברה טיפולים פרטיים וקיבלה טיפול
22 תרופתי, אשר למרבה הצער לא שיפר את מצבה.
23
- 24 (41) בהקשר אחרון זה, אין בידי לקבל את טרונית התובעת בסיכומיה ולפיה, הנתבעת "התנגדה
25 לפעול ולממן את הטיפולים כאמור בזמן אמת" (סעיף 5). אמנם הגישה התובעת ביום
26 7.10.2020 בקשה "למימון טיפולים", אך כאמור, הדרך הנכונה הייתה הגשת בקשה
27 מנומקת לתשלום תכוף, ובכל מקרה, סוגיית הנכות הרפואית הייתה שנויה במחלוקת אז,
28 ומכאן שלא היה בסיס לטרוניה זו כלפי הנתבעת, נכון לאותם מועדים.
29
- 30 (42) לפני סוף. הנתבעת ביקשה לקעקע את מהימנות חוות דעתה של המומחית מזווית אחרת,
31 על-יסוד החלטה שניתנה בעניינה במסגרת הליך משפטי אחר, שבו נתנה חוות דעת

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 54190-08-18 פלונית נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

1 כמומחית מטעם בית המשפט (הליך שהתנהל בבית המשפט המחוזי, ועל אחת מהחלטותיו
2 הוגשה בקשה למתן רשות ערעור – רע"א 6117/19 פלוני נ' מרכז החינוך העצמאי). לפי
3 הנתבעת, באותו הליך משפטי, נפסלה חוות דעתה של המומחית.
4
5 (43) עיינתי בהחלטה מיום 9.12.2019 שניתנה במסגרת ההליך המוזכר. תחילה אעיר, כי ככל
6 הנראה כוונת הנתבעת להחלטה אחרת שניתנה בהמשך של אותו נושא, אך ביום
7 14.12.2020 ברע"א 7921/20 פלוני נ' מרכז החינוך העצמאי. לגופו של עניין, לא מצאתי
8 באמור כדי לקעקע את מהימנות חיווי הדעה המקצועי של המומחית בהליך שלפני.
9
10 ראשית (ברובד הדיוני), הגם שהחלטות דלעיל ניתנו בהליך האחר מספר שנים לפני שמיעת
11 עדות המומחית, משום מה הן לא הוטחו לפנייה במסגרת עדותה, בין בדיון הראשון בין
12 בעדות ההמשך, ולו על מנת ליתן לה הזדמנות הוגנת להתמודד עם טענות אישיות המופנות
13 נגדה. שנית (ברובד המהותי), לפי אותן החלטות, חוות דעתה נפסלה בהליך האחר מאחר
14 ומצאה הערכאה הדיונית שם, כי חוות דעתו של אחד הצדדים (דובר שם בתביעה לפי
15 פקודת הנזיקין), לא עמדה לפנייה לפני שנתנה את חוות דעתה "חרף העובדה שבית המשפט
16 המחוזי עמד על מקצועיותה ומהימנותה". אין האמור דומה או רלבנטי למקרה שלפנינו.
17
18 (44) לאור האמור, אני מאמץ את הערכתה הרפואית של המומחית, באופן זה שנכותה הנפשית
19 של התובעת תועמד על 20%.

20
21 (45) לסיכום, נכותה הרפואית המשוקללת של התובעת תועמד אפוא על שיעור 24%.

22
23 אומדן הנזק – כאב וסבל

24
25 (46) בהינתן מועד התאונה, גילה של התובעת ושיעור נכותה הרפואית, מעמיד בזאת את גובה
26 הפיצוי המגיע לה בראש נזק זה על סך (מעוגל) 53,600 ₪.

27
28 הפסדי שכר

29
30 (47) התובעת טוענת, כי נוכח מגבלותיה הרפואיות, האורתופדית והנפשית, הישגיה הלימודיים
31 ירדו, קשריה החברתיים צומצמו נגדע החלום שלה להיות רופאה, ונמנעה ממנה האפשרות
32 להשתכר בהתאם. מגבלתה התפקודית עולה על נכותה הרפואית, ומאז התאונה היא לא

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 54190-08-18 פלונית נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

- 1 הייתה מסוגלת לעבוד. ביחס לעבר, עותרת התובעת לפיצוי בסך גלובאלי 75,000 ₪,
2 ובאשר לעתיד, היא עותרת לפיצוי בסך כמיליון ₪ שמשקף בסיס שכר 15,000 ₪ ושיעור
3 גריעה מכושר ההשתכרות 4%.
4
- 5 (48) הנתבעת טוענת מנגד, כי גם אם נותרה אצל התובעת נכות רפואית מזערית, אין לה כל
6 השפעה תפקודית. מאז התאונה, התובעת סיימה לימודי תיכון בהצלחה והחלה ללמוד
7 סיעוד. לא הוכחה פגיעה בכושר ההשתכרות שלה, לרבות שאיפתה ללמוד רפואה. מראיות
8 התובעת לא ניתן ללמוד על קיומה של מגבלה תפקודית כלשהי אצלה. התובעת נוסעת
9 ברכבים ובתחבורה ציבורית, ומעבר ללימודיה האקדמיים, היא עושה התמחות בבית
10 החולים. יוצא אם כן שלא נגרמו לה הפסדי שכר בגין העבר. עבור העתיד, ניתן לאמוד את
11 גובה הפיצוי המגיע לה בסך מרבי 50,000 ₪.
12
- 13 (49) ובכן, לא אחת נפסק כי יש לדייק במינוחים ולהבחין בין הנכות הרפואית לבין הפגיעה
14 התפקודית, ובין אלה לבין הגריעה מכושר ההשתכרות (רע"א 8532/11 כהן נ' קרקובסקי,
15 פסקה 7 (25.3.2012)), כאשר אין בהכרח זהות בין הנכות הרפואית לבין הפגיעה התפקודית
16 ובין אלה לבין הגריעה מכושר ההשתכרות של הניזוק וייתכנו פערים ביניהן, אם למעלה
17 ואם למטה (ע"א 2577/14 פלוני נ' המאגר, פסקה 6 (11.1.2015); ראו גם: ע"א 4716/07
18 פלוני נ' כלל חברה לביטוח בע"מ, פסקה י"ג (13.7.2009); ע"א 4302/08 שלמייב נ'
19 בדארנה, פסקה 8 (25.7.2010)).
20
- 21 (50) מלאכת האבחנה בין הנכות הרפואית לבין הנכות התפקודית קשה היא. בנדון דנן נתתי את
22 דעתי גם לטענת התובעת, שמפנה לחזקה לפיה שיעור הנכות הרפואית שווה לשיעור הנכות
23 התפקודית כאשר עסקינן בניזוקים קטינים (ראו והשוו: ע"א 5148/05 קוגלמס נ' לוי, פסקה
24 7 (20.2.2008); ע"א 7548/13 דיווי נ' תורגמן, פסקה 4 (27.1.2014)). מן העבר האחר,
25 נתתי את דעת לכך שהתובעת, במועד עדותה במשפט ולבטח כיום, אינה קטינה ואף לקראת
26 סיום לימודיה בסיעוד.
27
- 28 (51) ביחס לעבר, הגעתי לכלל מסקנה, כפי טענת הנתבעת, כי אין לפסוק פיצוי לתובעת בראש
29 נזק זה. מדובר בנזק מיוחד שטעון הוכחה בראיות ממשיות. כעולה מעדותה, התובעת עברה
30 את גיל 18 בשנת 2019 ובשנת 2020 החלה את לימודיה האקדמיים, כאשר אלה כוללים

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 54190-08-18 פלונית נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

- 1 יומיים לימוד ויומיים תרגול מעשי בבית חולים (עדות התובעת: ש' 22-28, ע' 8); עדות
2 האם: ש' 1, ע' 28). גם בהינתן נכותה הרפואית, לא התרשמתי כי לא הייתה מסוגלת לעבוד
3 מטעם זה, וגם לא התרשמתי שנעשה על-ידי ניסיון ממשי לאתר מקום עבודה שמתאים
4 לגילה וליכולותיה. על מסד הנתונים שהונח, מסתבר יותר כי לא עבדה אך ובעיקר בשל
5 לימודיה. יש לציין בהקשר דנן, כי נושא העבודה אף לא הטריד את המומחית, שהעידה
6 במסגרת עדות ההמשך שלה: "זה שהיא לא עובדת, לא מטריד אותי, כי היא לומדת ולא
7 מעט נשים צעירות לא עובדות בזמן שהן לומדות" (ש' 34-35, ע' 16).
8
- 9 (52) ביחס לעתיד לעומת זאת, ולעניין ההיבט התפקודי ושאלת הגריעה מכושר ההשתכרות,
10 להתרשמתי, לתאונה הייתה השפעה וגם קיים פוטנציאל ממשי להשפיע בהמשך על מסלול
11 חייה של התובעת, במיוחד נוכח הפגיעה הנפשית (פוסט-טראומה) המבוססת על תלונותיה
12 המתוארות לעיל (חרדות, חוסר ביטחון, בעיית הסתגלות, קשיי שינה). פגיעתה אמנם אינה
13 בעלת חומרה גבוהה במיוחד, אך היא מצויה ברמה מספיקה להשפעה מסוימת על אורח
14 חיים רגיל, לא כל שכן עת מדובר במצב חרדתי המלווה בקשיים חברתיים (עדות המומחית:
15 ע' 16-17). על כן, יש בסיס מוצק לקיומה של פגיעה תפקודית וגריעה מכושר ההשתכרות.
16
- 17 (53) אשר לשיעור הגריעה, נתתי את דעתי לכך שהתובעת היא סטודנטית ולקראת סיום לימודיה.
18 בתוך כך, היא מבלה מספר ימים בשבוע בין לימודי התיאוריה לבין התרגול המעשי. אמנם
19 לא נראה שיש לה מעגל חברתי רגיל, אך מעדותה עולה שיש לה חברה אחת קרובה. לצד
20 מגבלת הנפשית, היא נוסעת ללימודיה במונית (ש' 10, ע' 7). המומחית הסבירה, כי אין
21 באמור כדי לאיין קיומה של מגבלה נפשית. התובעת העידה, כי היא אוהבת ללמוד, אוהבת
22 לבשל וגם לצייר (ש' 27-29, ע' 24).
23
- 24 (54) מקובל עליי תיאור התובעת לפיו, היא חלמה להיות רופאה (ש' 5, ע' 9; עדות האם: ש' 5,
25 ע' 32; עדות האב: ש' 9, ע' 57), וכי אינה מרוצה מכך שאינה מסוגלת למצות את יכולותיה
26 הלימודיות (ש' 1-6, ע' 10; ראו חיזוק לכך בעדות החברה: ש' 20, ע' 36). מקובלת עליי
27 גם טענתה לפיה עקב התאונה ומצבה, חלה בשעתו ירידה בהישגיה הלימודיים. אכן, לא מן
28 הנמנע שהתאונה השפיעה על היתכנות מימושו של חלום זה. לצד זאת, לא השתכנעתי
29 ברמת הסבירות המתבקשת, כי אך ובלבד עקב התאונה נמנע ממנה ללמוד רפואה, מקצוע
30 אשר לכל הדעות, מציב תנאי קבלה גבוהים במיוחד. תיאור התובעת הוא מובן אך גם

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 54190-08-18 פלונית נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

1 ספקולטיבי. אוסיף על כך שהתובעת עודנה צעירה בגיל. הדרך סלולה לפניה לשפר את
2 הישגיה ולהצליח, בין לצד לימודיה הנוכחיים בין בעקבותיהם, על מנת להגשים את
3 חלומותיה. נזכיר, התובעת היא בגירה כיום, לקראת סיום לימודיה האקדמיים בסיעוד (ש'
4 34, ע' 6), והעידה כי היא מרוצה מלימודיה (ש' 19, ע' 9).

5

6 (55) לאחר שקלול של כל האמור, סביר בעיניי להעמיד את שיעור הגריעה מכושר ההשתכרות
7 על 18% (שמסקף 3/4 שיעור הנכות הרפואית).

8

9 (56) אשר לבסיס השכר, התובעת נפגעה כזכור בעת שהייתה קטינה, ולמעשה רק בשנים אלו,
10 ובטרם יצאה לשוק העבודה היא החלה לכתוב את סיפור חייה. סביר בעיניי בנסיבות אלו,
11 לבצע את חישוב השכר על בסיס השכר הממוצע במשק (ראו והשוו: רע"א 4681/17 אבו
12 זאיד נ' אלקאדי (31.7.2017)).

13

14 (57) לאחר יישום של כל האמור, גובה הפיצוי הממוני בגין הפסדי שכר מועמד בזאת על סך
15 (מעוגל) 706,100 ₪. הסכום האמור משקף בסיס השכר הממוצע במשק (11,900 ₪)¹,
16 מקדם היוון עד גיל 67 (293), שיעור גריעה מכושר ההשתכרות (18%), וכן פיצוי בגין
17 אובדן זכויות סוציאליות בשיעור 12.5%.

18

19 עזרת צד שלישי

20

21 (58) התובעת טוענת, כי לנוכח מצבה הרפואי ומגבלותיה, היא נזקקה לעזרת בני משפחתה, הן
22 בפעולות אלמנטריות וכן לעזרה בשכר או שווה שכר בביצוע פעולות הקשורות בטיפול
23 או בתחזוקת הבית. ביחס לעבר היא עותרת לפיצוי בגובה כ-25,000 ₪ וביחס לעתיד, היא
24 עותרת לפיצוי בסך כ-190,000 ₪ שמסקף כ-7.5 שעות חודשיות עד גיל 85. הנתבעת
25 גורסת מנגד, כי אין לפצות את התובעת בראש נזק זה משהוכח כי אינה זקוקה לעזרה.

26

27 (59) מחומר הראיות עולה, כי רגלה של התובעת הייתה מגובסת כחודש ימים. נכותה
28 האורתופדית הזמנית הועמדה על שיעור 100% למשך חודש, ועל שיעור 30% למשך

¹ ראו והשוו: ת"א (מחוזי ת"א) 71317-07-18 א. ס. ב' נ' אי די איי חברה לביטוח בע"מ, פסקה 74 (5.9.2024); ת"א (שלום ב"ש) 47172-12-17 פלונית נ' אבו סרחאן, פסקה 109 (29.9.2024).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 54190-08-18 פלונית נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

1 שלושה חודשים. בהמשך עברה סדרת טיפולים. סביר ביותר, כי בכל הנוגע לתקופה
2 הסמוכה לתאונה, נעזרה התובעת במשפחה ברמה מוגברת, זאת בשל מגבלתה הפיזית. על
3 עזרת ההורים בתובעת גם לשם המשך הטיפולים, ניתן ללמוד מעדותה במשפט (ש 13-17,
4 ע' 17). בכל אופן, העובדה לפיה העזרה ניתנה על-ידי בן משפחה, אינה גורעת מהיותו של
5 ראש נזק זה כרכיב בר-פיצוי (ראו והשוו: ע"א 1164/02 קרנית נ' פלוני, פסקה 11
6 (4.8.2005); ע"א 121/85 ליאור נ' פרי, פסקה י' (8.4.1998)).

7
8 (60) אשר לעתיד, לא הונחה תשתית ראייתית ברורה שמצביעה על פוטנציאל ההיזקקות לעזרת
9 הזולת, ובכלל זה, לא הונחה תשתית מדידה בנדון. התובעת צעירה ונכותה התפקודית אינה
10 מצויה ברמה גבוהה במיוחד, ולא מקשה על ביצוע עבודות פיזיות. עם זאת, גם המצב
11 הנפשי הירוד משליך על ההיבט התפקודי, לרבות בנוגע לצורך בעזרת הזולת בהמשך הדרך.
12 בהינתן זאת ולבל תקופת זכותה של התובעת לפיצוי בראש נזק זה, ייפסק לה פיצוי גלובלי
13 על הרף המתון.

14
15 (61) לאור האמור, נפסק בזאת פיצוי בסך 10,000 ₪, מחציתו בגין העבר ומחציתו עבור העתיד.

הוצאות רפואיות

16
17
18
19 (62) התובעת עותרת לפיצוי לעבר בסך גלובלי 2,000 ₪. עבור העתיד, היא עותרת לפיצוי בסך
20 5,000 ₪. לטענת הנתבעת מנגד, אין לפצות את התובעת בגין ראש נזק זה מאחר ולא היו
21 לה הוצאות רפואיות שאינן כלולות בסל הבריאות.

22
23 (63) בשים לב למשך תקופת ההחלמה ממועד התאונה, בצורך למעקב רפואי ובהתבסס על
24 תשתית הנתונים שהוצגה, אך סביר ביותר שהתובעת נזקקה להוצאות רפואיות מוגברות
25 עקב התאונה, בין לטיפולים, בין לניידות ובין לרכישת משככי כאבים. נפסק בזאת אפוא,
26 פיצוי גלובלי כולל, הן ביחס לעבר הן ביחס לעתיד, בסך 5,000 ₪.

לפני סוף

27
28
29
30 (64) ביחס לעתירת התובעת לחייב את הנתבעת בפיצויים מוגדלים, עונשיים או ריבית ממועד
31 התאונה, לא מצאתי ממש בטיעון זה. לא התרשמתי, כי מי מבעלי הדין התנהל בצורה לא

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 54190-08-18 פלונית נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

1 עניינית או מזלזלת כלפי בית המשפט, באופן שמצדיק חיוב בהוצאות עונשיות, הוצאות
2 שמושלתות רק במשורה ומקרים חריגים. אכן, התנהלות שהביאה להימשכות ההליך
3 הצדיקה השתת הוצאות, ואלו נפסקו אד-הוק. הדרך לביצוע החלטות שיפוטיות ידועה
4 לצדדים. אשר לרכיב הריבית, הרי הוא מגולם באומדן ראשי הנזק לעיל.
5

תוצאה

8 (65) התביעה מתקבלת. הנתבעת תפצה את התובעת בסכומים הבאים:

9 כאב וסבל: 53,600 ₪

10 הפסדי שכר: 706,100 ₪

11 עזרת הזולת: 10,000 ₪

12 הוצאות רפואיות וניידות: 5,000 ₪

13 סך-הכל: 774,700 ₪

14
15 (66) הנתבעת תשלם את הסכומים האמורים לתובעת, בהתווסף להוצאות משפט וגם שכר טרחת
16 עורך-דין בצירוף מע"מ כדין, תוך 30 יום, שכן אחרת – הסכומים האמורים יישאו הפרשי
17 הצמדה וריבית ממועד מתן פסק הדין ועד מועד ביצוע התשלום בפועל.
18

19 זכות ערעור כחוק.

20
21 המזכירות – להודיע לצדדים בהתאם.

22
23 הערה: פסק הדין ניתן ביום 8.11.2024.

24
25 ניתן היום, כ"ד חשוון תשפ"ה, 25 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.
26

מוחמד חאגי יחיא, שופט